

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **Z. V.**, zastoupené JUDr. Alexanderem Belicou, advokátem se sídlem Smetanovo nám. 7, Ostrava, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.12.2014 sp.zn. SZ/2968/2014/4S-MSK, č.j. MPSV-UM/24249/14/4S-MSK, **o mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytného jednorázového výdaje,**

t a k t o:

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **Odměna advokáta** JUDr. Alexandera Belici **se určuje částkou 5.200,- Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17.12.2014 sp.zn. SZ/2968/2014/4S-MSK, č.j. MPSV-UM/24249/14/4S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobkyně a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 29.10.2014 č.j. 574941/2014/OOI. Tímto rozhodnutím nebyla žalobkyni přiznána dávka mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytného jednorázového výdaje a to úhradu nedoplatku plynu v domácnosti za období od 14.10.2013 do 9.1.2014 a následně za zúčtovací období od 10.1.2014 do 30.7.2014 v celkové výši 11.025,- Kč.

Žalobkyně podala proti shora citovanému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu. Rozhodnutí žalovaného považuje za nesprávné z důvodů nízkých příjmů. Poukázala na „řešení veřejným ochráncem práv, kde bylo vydáno rozhodnutí v této věci, kde správní orgán pochybil“. Běžné zálohy na plyn byly uhrazeny dle kalendáře a žalobkyně má za to, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávného právního posouzení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Poukázal na to, že v případě žalobkyně byly zálohy na plyn zohledněny při posuzování výše doplatku na bydlení, avšak žalobkyně zálohy nehradila a dávka tedy nebyla využita k účelu, ke kterému byla určena. K tomu žalovaný dodal, že nelze přihlídnout k žalobní námitce, že nízký příjem žalobkyně nestačil k úhradě nákladů na bydlení, neboť příspěvek na bydlení není jediným příjmem sloužícím k úhradě nákladů na bydlení, který žalobkyně pobírá. Žalobkyně je poživatelkou invalidního důchodu, její syn je příjemcem přídatku na dítě a nepravidelného výživného.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 17.12.2014 sp.zn. SZ/2968/2014/4S-MSK, č.j. MPSV-UM/24249/14/4S-MSK, připojeným správním spisem žalovaného i správním spisem Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě, předloženými správními spisy téhož správního orgánu I. stupně ve věci příspěvku na bydlení žalobkyně za období říjen 2013 až červenec 2014, přehledem poskytnutých vyplacených dávek státní sociální podpory – příspěvku na bydlení poskytnutých žalobkyní za totéž období, žalobkyní předloženou zprávou o šetření provedeném veřejným ochráncem práv ze dne 3.9.2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně podala žádost o mimořádnou okamžitou pomoc u Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě dne 15.9.2014, ke které připojila výzvu k zaplacení dluhu dodavateli ČEZ Prodej, s.r.o. k zaplacení dluhu ve výši 11.025,- Kč. Ve výzvě se uvádí dlužná částka, která byla splatná do 3.2.2014 ve výši 4.795,- Kč, dlužná částka splatná do 29.8.2014 ve výši 6.135,- Kč a smluvní pokuta ve výši 95,- Kč. Správní spis obsahuje úřední záznam ze dne 9.10.2014, že téhož dne bylo ověřeno u společnosti ČEZ Prodej, s.r.o., že dlužná částka žalobkyně v celkové výši 11.025,- Kč se skládá ze dvou faktur a smluvní pokuty. Částka ve výši 4.795,- Kč je dlužná částka za zúčtovací období od 14.10.2013 do 9.1.2014, kdy původní částka činila 5.730,- Kč a žalobkyně uhradila část faktury. Dlužná částka ve výši 6.135,- Kč je za zúčtovací období od 10.1.2014 do 30.7.2014 a částka

95,- Kč je smluvní pokuta. Dne 29.10.2014 vydal Úřad práce ČR, krajská pobočka v Ostravě rozhodnutí, kterým žalobkyni nepřiznal dávku mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytného jednorázového výdaje. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně mimo jiné uvedl, že nedoplatek plynu a veškeré náklady na bydlení žalobkyně jsou pravidelně zohledňovány v běžících dávkách pomoci v hmotné nouzi, kterými v případě žalobkyně byl příspěvek na živobytí i doplatek na bydlení. Žalobkyně byla zohledňována měsíční záloha na odběr plynu ve výši 1.030,- Kč, kterou stanovil dodavatel. Dne 12.3.2013 podala žalobkyně žádost o mimořádnou okamžitou pomoc na úhradu vyúčtování plynu za období od 14.10.2013 do 9.1.2014 a této žádosti bylo částečně vyhověno ve výši 1.047,- Kč. Faktura za zúčtovací období od 10.1.2014 do 30.7.2014 je na částku 6.135,- Kč a v tomto zúčtovacím období uhradila žalobkyně jedinou zálohu ve výši 1.030,- Kč dne 28.2.2014. V případě řádného placení záloh by žádný nedoplatek nevznikl. Součástí správního spisu je odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí, o kterém rozhodl žalovaný, jak shora uvedeno žalobou napadeným rozhodnutím. Z dokladů o výši nákladů na bydlení krajský soud zjistil, že ve IV. čtvrtletí 2013 byly zohledněny měsíční platby plynu ve výši 1.660,- Kč a ve II. čtvrtletí 2014 ve výši 1.030,- Kč. Z přehledu vyplácených dávek státní sociální podpory – příspěvku na bydlení krajský soud zjistil, že žalobkyni byla tato dávka vyplácena v říjnu 2013 ve výši 2.910,- Kč, v listopadu 2013 ve výši 2.040,- Kč, v prosinci 2013 ve výši 2.040,- Kč, v lednu 2014 ve výši 2.040,- Kč, v únoru 2014 ve výši 1.487,- Kč, v březnu 2014 ve výši 1.487,- Kč, v dubnu 2014 ve výši 1.487,- Kč, v květnu 2014 ve výši 2.345,- Kč, v červnu 2014 ve výši 2.345,- Kč a v červenci 2014 ve výši 2.345,- Kč. Z dalšího přehledu vypracovaného žalovaným krajský soud zjistil, že v témže období pobírala žalobkyně příspěvek na výživu i doplatek na bydlení, v němž byly zohledněny zálohy na plyn ve výši 1.660,- Kč, resp. 1.030,- Kč měsíčně. Ze zprávy o šetření provedené veřejným ochráncem práv, kterou předložila v průběhu řízení žalobkyně, krajský soud zjistil, že z podnětu žalobkyně se veřejný ochránce práv zabýval doplatky na bydlení poskytnuté žalobkyní, příp. i nepřiznané v průběhu roku 2013, neposkytnutí mimořádné okamžité pomoci na úhradu poplatku za připojení plynu a poplatku za revizi plynového zařízení na základě žádosti z října 2013 a doplatkem na bydlení žalobkyni za období leden až duben 2014.

Podle ust. § 2 odst. 5 písm. a) zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, za osobu v hmotné nouzi může orgán pomoci v hmotné nouzi považovat též osobu, která nemá vzhledem k příjmům a celkovým sociálním a majetkovým poměrům dostatečné prostředky k úhradě nezbytného jednorázového výdaje spojeného zejména se zaplacením správního poplatku při prokázané ztrátě osobních dokladů, při vydání duplikátu rodného listu nebo dokladů potřebných k přijetí do zaměstnání, s úhradou jízdného v případě ztráty peněžních prostředků a v případě nezbytné potřeby s úhradou noclehu. Mimořádná okamžitá pomoc je dávka, která je poskytována mimo podmínky nároku zbývajících dvou dávek v systému hmotné nouze (příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení). Jejím účelem je řešit mimořádným způsobem a okamžitě vzniklou situaci. Nutno však zdůraznit, že mimořádná okamžitá pomoc je poslední záchrannou sítí celého systému sociální péče, jejímž účelem je zabezpečit, aby nikdo, kdo se ocitl v nepříznivé situaci, nebyl mimo dosah systému jen proto, že nesplňuje z určitých důvodů podmínky pro vznik nároku na některé z dávek sociálního zabezpečení. Smyslem zákona o pomoci v hmotné nouzi je tedy především

řešit náhlé a nepředvídatelné negativní životní situace, se kterými není fyzická osoba se schopna vypořádat s ohledem na svoje majetkové poměry. Vždy je proto třeba komplexně hodnotit konkrétní situaci žadatele o dávku a přihlížet ke všem relevantních skutečnostem. V duchu těchto zásad posoudil krajský soud žalobní námitku žalobkyně, že nebylo přihlédnuto správními orgány k její sociální situaci a dospěl k závěru, že tato námitka v daném případě není důvodná. Jak bylo zjištěno, žalobkyně požádala o mimořádnou okamžitou pomoc na úhradu nedoplatku za vyúčtování plynu ze dvou faktur shora uvedených. Bylo také prokázáno, že v případě druhé faktury (za období od 10.1. do 30.7.2014) žalobkyně již uplatnila žádost o mimořádnou okamžitou pomoc a bylo jí částečně vyhověno poskytnutím této dávky pomoci v hmotné nouzi ve výši 1.047,- Kč. Krajský soud dále vzal za prokázáno předloženými správními spisy, že v obou fakturačních obdobích žalobkyně mimo jiné pobírala i doplatek na bydlení, v němž byly zálohy předepsané dodavatelem plynu zohledněny. Po celou dobu ji tedy byly poskytovány dávky pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí i doplatek na bydlení, jakož i dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení, z nichž nepochybně mohla zálohy na platby spotřeby plynu v uvedených obdobích hradit. Krajský soud přitom nezpochybňuje celkovou tíživou sociální situaci žalobkyně, na kterou v průběhu řízení poukazovala a kterou měla prokazovat jednotlivá soudní rozhodnutí ve věcech vedených žalobkyní proti jednotlivým správním rozhodnutím žalovaného. Rozhodnutí o ostatních žalobách žalobkyně vedených proti rozhodnutím žalovaného však nemohou mít vliv na posouzení nyní projednávané právní věci, a proto nebylo vyhověno návrhu žalobkyně, aby toto řízení bylo přerušeno až do doby vydání konečných soudních rozhodnutí v těchto ostatních právních věcech. Závěrem soud poznamenává, že nevyhověl opakovaným žádostem žalobkyně o odročování nařízených ústních jednání ze zdravotních důvodů, neboť ani doložená lékařská zpráva ze dne 23.11.2015 nedokládala neschopnost žalobkyně se k jednání krajského soudu dostavit. Kromě toho byla žalobkyně řádně zastoupena u těchto jednání ustanoveným zástupcem z řad advokátů.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaný na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování žalobkyně v rozsahu čtyř úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a čtyř režijních paušálů po 300,- Kč, celkem tedy 5.200,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení

stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnícké vzdělání.

V Ostravě dne 7. ledna 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce